

ชื่อหนังสือ:	ปีศาจแสนกล
ผู้แต่ง:	วรางคณา
สำนักพิมพ์:	ดอกหญ้าวิชาการ
พิมพ์ครั้งที่:	2
ปีที่พิมพ์:	2551
จำนวนหน้า:	391 หน้า
ราคา:	225 บาท

พรต หมู่พนักงานธนาคารหน้าตาดิที่มีฐานะทำแต่งงาน สมณะและเศรษฐกิจพอเพียง ไม่เคยทำตัวออกนอกกลุ่มนอกทาง จนคนทั้งธนาคารสำนักงานใหญ่ให้ฉายาว่า หลวงตา มุ่งมั่นจะเก็บเงินแต่งงานกับ ชัชรี แฟนสาวที่เป็นลูกค้ำรายใหญ่ของธนาคารที่รักและเข้าใจเขามานานหลายปี พรตจนปัญญาที่จะพิสูจน์ให้ทางบ้านเห็นว่า เขาจะเป็นเขที่มีอนาคตได้

พรตปรับทุกข์กับชัชรีถึงทำที่ที่สมาชิกในครอบครัวของชัชรีมักจะแสดงอาการรังเกียจว่าเขาจน ชัชรีว่าตนหมดหวังแล้วจนถึงขั้นทะเลาะและวิ่งหนี จนพรตวิ่งตามแล้วลื่นลงไปหัวกระแทกแท่นหิน แล้วจู่ๆ ทำที่ของพรตก็เปลี่ยนไปเป็นร่ำเริง กรูมกรีม แวดตาเจ้าชู้ฉายชัด เขาชวนเธอกลับไปให้ทันทานข้าว มือเย็นกับครอบครัวของชัชรี ทั้งๆ ที่เขาพยายามหลีกเลี่ยงมาตลอด พรตพูดจาโต้ตอบกับทุกคนอย่างฉะฉาน มั่นใจ ปล่อยมุขกระจายจนทุกคนประทับใจ เขาดูเหมือนจะเป็นพรตคนใหม่

เช้าวันต่อมา พรตก็แปลกใจที่มีเสียงลึกลับดังข้างหูแต่หาตัวเจ้าของเสียงไม่ได้ ทำให้พรตใจหายเมื่อคิดได้ว่านั่นคือเสียงของ ผี ผีจึงออกมาแนะนำตัวเองว่าชื่อ ทองห่อ เป็นผีในวัง อดีตเป็น ขุนนางเพลย์บอย ทองห่ออยากจะสะสมบุญเพื่อจะได้ไปเสวยสุขบนสวรรค์ เขาจึงตั้งใจจะช่วยให้ความรักของทั้งคู่สมหวัง ส่วนผีทองห่อก็ตั้งใจไม่ไหวขอขมรับพรตออกเที่ยวอยู่บ่อยๆ

ซัชรียชอบที่เขาเลิกเครื่องขริม สมณะ ทำตัวสุภาพ สำรวมกาย สำรวมใจกับเธอจนน่าเบื่อ กลายเป็น สวิท โรแมนติก หวานแหวว หวีอหว่า มากมาย จนถึงขั้นเจ้าชู้ใส่เธอ แต่ไปๆ มาๆ เธอก็เริ่มเครียด เมื่อเขา กลายเป็นนักเที่ยว มีสาวๆ แปลกหน้าหลายคนเข้ามาทักพรตอย่างสนิทสนม ทำให้พรตเริ่มทะเลาะกับซัชรียบ่อยขึ้น พรตจึงต่อต้านทองห่ออย่างจริงจัง พยายามสวดมนตร์ไล่ผีด้วยคาถาต่างๆ แต่ก็เหมือนทำให้ทองห่อกล้าแข็งยิ่งขึ้น เข้าสิงพรตบ่อยขึ้น จนสามารถยัดร่างพรตได้ทั้งกลางวันกลางคืน

ทองห่อพยายามบอกตอกย้ำกับตัวเองว่า สิ่งที่เขาปฏิบัติต่อซัชรียคือ การช่วยให้ความรักของซัชรียกับพรตสมหวัง เขาจะได้ไปสวรรค์ ทองห่อใช้ร่างพรตไปเที่ยวติกออล์ฟกับ เทพ และแก้ไขปัญหาครอกรวให้เทพและ อมรา ได้ เทพและอมราชาดเขาไม่ได้จนถึงขั้นต้องขอให้พรตมาเป็นลูกบุญธรรมที่บ้านจนกว่าจะจัดงานหมั้นเสร็จ

หลังจากหมั้น ซัชรียลากพรตไปเคลียร์ในสวนเรื่องหญิงทั้งหลาย พรตไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากเปิดเผยความลับให้ซัชรียฟังว่า เขามีเพื่อนเป็นผีที่ช่วยให้เขาถูกล้อตเตอร์เงินมีเงินสำหรับงานหมั้นที่เขาจะยกขันหมากไปขอเธอ ซัชรียไม่เชื่อ จนพรตต้องขอให้ทองห่อออกมาแสดงตัว ทองห่อไม่ขัดข้องเพราะชอบโชว์อยู่แล้ว

ความโลภของมนุษย์ทำให้ทุกคนยอมรับทองห่อ แล้วต่างขอในสิ่งที่ตนเองหวัง จนผีทองห่อเริ่มอึดอัด แต่ถึงอย่างไรทองห่อก็ยังเพลิดเพลินกับของเช่น ไหว้และการรำถวายของ แมฟไฟล และสนุกกับการได้แก๊งผู้คน แต่พรตทนเพื่อนผีของเขาไม่ไหวแล้วเพราะเขามีปัญหากับซัชรียมากขึ้น ความรักความเข้าใจสมัยที่เขาจน กลายเป็นความระหองระแหงเข้าใจผิดและริ้วฉาน ซัชรียทะเลาะกับผีทองห่อบ่อยจนหมดความเกรงกลัว แคมหาอุปกรณ์ปราบผีต่างๆ มาแก๊งทองห่อด้วย พรตคิดจะให้ทองห่อรีบไปเสวยสุขบนสวรรค์เร็วขึ้น ด้วยการปลดปล่อยวิญญาณออกจากหลุมศพ

ติดตามเรื่องราวอันแสนวุ่นวายทั้งหมดต่อในหนังสือปีศาจแสนกลนะคะ ^_^

“ไม่ได้ด้วยเล่ห์ก็เอาด้วยกล ไม่ได้ด้วยมนต์ก็เอาด้วยคาถา”

สำนวนนี้น่าจะเป็นคำจำกัดความที่ดีที่สุดสำหรับนิยายเล่มนี้ เมื่อปีศาจหรือสิ่งลึกลับได้มาใช้ชีวิตปะปนกับมนุษย์โลก ความสามารถพิเศษของปีศาจที่มนุษย์ไม่มี ทำให้บันดาลสิ่งที่มนุษย์อยากได้ตามใจปรารถนา... เมื่อขอแล้วได้ก็จะขอเพิ่มเรื่อยๆ ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่รู้จักพอ

เป็นเพราะ...**ความโลภ**ของมนุษย์แท้ๆ

สุดท้าย...ก็ไม่มีสิ่งไหนได้มาฟรีๆ เมื่อปีศาจหมดทางช่วย คนเราก็ต้องกลับมาช่วยตัวเองอยู่ดี ถ้าอยากได้อะไรก็สร้างมันขึ้นมาเองด้วยหนึ่ง**สมอง**และ**สองมือ**ของเราเอง..มันดีที่สุคนะ.